

Kazimierz Moskwa

Wierzawice, gm. Leżajsk, woj. rzeszowskie. Stanowisko 4

Informator Archeologiczny : badania 12, 72-73

1978

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

łużyckiej, groby te można datować na III i IV okres epoki brązu.

W zachodniej części stanowiska odkryto 9 grobów kultury przeworskiej z okresu wpływów rzymskich. Wystąpiły wśród nich: 3 groby jamowe z resztkami stosu, 2 groby jamowe czyste i 4 groby popielnicowe. Oprócz ceramiki wśród zabytków wystąpiły: 3 zapinki /z kapturkiem na sprężynkę, jedna przepalona w ogniu/, sprzączkę owalną, fragment dwuczęściowego grzebienia kościanego, kilka stopionych paciorków szklanych oraz bardzo drobne ułamki stopionych przedmiotów z brązu. Uzyskany materiał pozwala datować tę grupę pochówków na podokres B₂ okresu rzymskiego.

Materiały są w posiadaniu Muzeum Regionalnego w Międzyrzeczu Wielkopolskim.

Badania powinny być kontynuowane.

UMIANOWICE, gm. Kije
woj. kieleckie

patrz
neolit

WIERZAWICE, gm. Leżajsk
woj. rzeszowskie
Stanowisko 4

Muzeum Okręgowe
w Rzeszowie

Badania prowadził dr Kazimierz Moskwa. Finansowało Muzeum Okręgowe w Rzeszowie. Pierwszy sezon badań. Osada kultury trzcinińskiej i cmentarzysko ciałopalne wczesnej fazy grupy tarnobrzeskiej kultury łużyckiej.

Stanowisko znajduje się na piaszczystym wzniesieniu, w południowej części wsi, tuż przy lewym skraju drogi do Jarosławia. W jego wschodniej części znajduje się osada kultury trzcinińskiej, a w zachodniej - cmentarzysko łużyckie, które prawdopodobnie zajmuje część osady. Badania miały charakter zwiadowczy.

W obrębie osady przekopano 1 ar. Stwierdzono, że warstwa kulturowa zalega w głębokościach 20-110 cm. Zauważono kilkanaście śladów po słupach, niewątpliwie łączących się z budowlami naziemnymi, ponadto drobne ułamki naczyń, charakterystycznych dla kultury trzcinińskiej.

W zasięgu cmentarzyska łużyckiego wyeksplorowano 1,25 aru i odkryto 21 grobów ciałopalnych - popielnicowych i jamowych. Występowały one w głębokościach 25-100 cm. Kości znajdowały się wewnątrz popielnic, a w kilku wypadkach także obok nich. Wyposażenie grobów stanowiły popielnice, misy, przystawki oraz wyroby brązowe. Wymienić trzeba: naczynia i naczynka wazowate, garnki tulipanowate, misy profilowane oraz ozdoby brązowe - bransoleta, szpila i skręty druciane.

Stanowisko prezentuje duże wartości poznawcze dla wyjaśnienia genezy grupy tarnobrzeskiej.

Badania będą kontynuowane.

WIKTORYN, gm. Lubraniec
woj. wrocławskie

Muzeum Ziemi Kujawskiej
i Dobrzyńskiej
we Włocławku

Badania prowadził mgr Paweł Sobczyk. Finansował WKZ we Włocławku. Pierwszy sezon badań. Osada z młodszej epoki kamienia i kultury lużyckiej z III-V okresu epoki brązu.

Badania rozpoczęto na wschodniej krawędzi kulminacji wyniesienia, na polu ob. Stanisława Pasturskiego, w odległości około 150 m na północny zachód od zabudowań jego gospodarstwa w Wiktorynie.

Prace miały charakter rozpoznawczy. Celem ich było ustalenie charakteru stanowiska, na którym w trakcie orki wydobyto interesujące przedmioty metalowe z epoki brązu /grot oszczepu i naramiennik/. Założono 12 wykopów o wymiarach 5 x 5 m. każdy, co daje powierzchnię 300 m² przebadanego terenu. Odkryto 7 obiektów osadniczych. Jeden z nich /jama 7, wykop 10/ ze względu na charakterystyczny materiał ceramiczny występujący w wypełnisku jamy, należy wiązać z kulturą lendzielską. Spośród pozostałych 6 jam dwie /3, wyk. 4 i 5, wyk. 8/ należy interpretować jako paleniska, cztery zaś pozostałe, jako jamy odpadkowe. Obiekty te zawierały ceramikę, datowaną na III-V okres epoki brązu.

Jama 3 wykop 4 zawierała także gliniany przedmiot jajowatego kształtu, z dwoma otworkami rozmieszczonymi symetrycznie na końcach jego dłuższej osi. Z zabytków metalowych wystąpiły tylko trzy niewielkie fragmenty brązowego drutu kwadratowego w przekroju /2, wyk. 3/.

Ze względu na fakt, iż badania osada leży na terenie objętym intensywną uprawą, można było przebadać tylko niewielką jej część, w związku z czym nie uchwycono zasięgu osadnictwa. Planuje się kontynuację badań w przyszłych sezonach z przerwą w 1979 r.

ZAKRZEW, gm. Warta
woj. sieradzkie
Stanowisko 2

P. P. Pracownie Konserwacji Zabytków
Pracownia Archeologiczno-Konserwatorska
Oddział w Szczecinie